Ч. 229 (12.885). Львів, вівторок 13. жовтня 1931. Poczlowa oplata zapłacono ryczaltem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

„Соймова більшість стане струнко..."

Львів, 10. жовтня 1931.

Всі поголоски, версії і надії на зміну відносин у нинішньому соймі з відкриттям нової бюджетової сесії — брутально перекреслила істнуюча дійсність. Маємо на увазі систему, яка панувала у варшавському соймі за весь час минулої, першої після останніх виборів, сесії та яка буцім то мала змінитися. Ця система полягає на безкритичному і сліпому послухові соймової більшости, якою є двіста кількадесять послів ББ, кожному слову уряду — це назовні, у взаєминах законодатної і виконавчої влади, — та на такомуж безкритичному і сліпому майоризуванні тією більшістю соймової меншости, — це внутрі парляменту. Такий „узус", прийнятий клюбом т. зв. Безпартійного Бльоку, як засаднича напрямна його парляментарної політики, допровадив у консеквенції до того, що парлямент став фікцією, а вся т. зв. парляментарна праця звелася до виголошування промов, позбавлених абсолютно всякого практичного значіння. Урядові законопроєкти йдуть автоматично до комісій, в яких головують та в яких реферують посли ББ. Реферати короткі, позбавлені глибшого аналітичного змісту та — передовсім — хемічно випрані з обєктивного критицизму. Всі уваги та застереження представників опозиційних клюбів є горохом об стіну і не роблять ніякогісінького враження на присутню більшість ББ, яка автоматично переходить над ними до денного порядку, а правила всі поправки відкидає і в незміненому виді звертає урядовий законопроєкт на пленум сойму, де та сама процедура повториться з усіми подробицями. Зміни, впроваджені у первісні проєкти, бувають мінімальні, виїмкові і несуттєві. Нічого й казати, що в ділянці законодатної ініціятиви (зголошування власних внесків) парляментарна опозиція не має абсолютно ніякого реального значіння, а вкладений туди труд (на студії даного предмету, узгіднення з істнуючими законами, передискутування, стилізацію і т. д.) — це на пусто-дурно втрачений час.

Ця „механізація", „автоматизація" і „майоризація" парляментарного життя в Польщі викривила і звела на нівець саму істоту, само поняття парляментаризму й одночасно примусила й опозицію глядіти зовсім іншими очима, крізь призму істнуючих відносин, на власне завдання, на ролю опозиції.

Ця роля, скрізь і всюди у парляментарному устрою надзвичайно позитивна і творча і тому просто необхідна для нормального функціонування законодатного механізму, є у Польщі по суті параваном для парляментарної фікції, — параваном, який лише підтримує назовні ілюзію, що дійсно істнує і радить парлямент і що демократичні засади є зберігані настільки, що ось опозиція має повну свободу рухів у кульоарах і слова — на трибуні. Підтримування тієї ілюзії і таким робом підмога урядові тримати цілу ту систему урядового надпарляментаризму поставило польську опозицію у страшенно фальшиве положення, з якого вона ніяк не може виплутатися. Коли ще ендеки й лівиця прийняли в минулій сесії почесні місця у президії, двозначна позиція тих „принципіяльних" опозиціоністів стала ще більше двозначною, ще — смішнішою. Відси й походить та нервозність опозиції, ця резиґнація з віцемаршалківського стільця „хлопами" (після смерти Яна Домбського), відкликання ППС-ами свого представника у президії та невирішене ще становище ендеків, яких віцемаршал Четвертинський то резиґнує „на знак протесту", то знову маніфестаційно стискає руку д-рові Світальському „на знак ліквідації інциденту".

Очевидно, що така ситуація, хоч її створив собі сам уряд і хоч вона урядові, при його системі правління, дуже вигідна, всетаки на довшу мету виявляє і неґативні — навіть для уряду — місця. Показалося це головно в нинішній час шаліючої у світі та в Польщі кризи. Коли більшість консервативно-ліберального бльоку й вімб свого імени таки й серед соціялістично-робітничих мас в Англії показалася Мекдональдові чималою, щоби спокійно правити в нинішніх часах і щоби рахувати на *довіря власного громадянства і закордону*, та коли і Брінінґ в Німеччині вважав за відповідне реорґанізувати основи свого уряду, щоби влекшити демократичним парляментарним ґрупам втримувати державний корабель між напором правих і лівих хвиль, — то й державні керманичі Польщі мусять відчувати, що така парляментарна система не конче подобається краєвому і закордонному капіталові. Відсіль й обі спроби тіснішої „співпраці" з польською опозицією, про які казала преса в рубриці поголосок і сплетень. Але, як сказано, на них і скінчилося. Яскравим доказом незміненого стану був оклик посла Реґера (ППС) на останньому засіданні сойму: „Не зголошуємо ніяких поправок, бо соймова більшість стане струнко і по наказу ґен. Губіцького (міністра праці — прим. Ред.) прийме урядовий проєкт"...

Українська Парляментарна Репрезентація є у тій кращій й основно іншій ситуації, ніж клюби польської опозиції, що українці не причасні ані до передтравневих відносин у Польщі ані до причин і самого ходу та дальшого розвитку травневого перевороту. Не брали й не беруть відповідальности за долю польського парляментаризму і стояли та стоять осторонь формування системи правління. Їх законодатна ініціятива була на практиці й у попередніх роках найбільш ілюзоричня. Нині українські внески й поправки, при істнуючому реґулямені сойму та механічній більшості ББ, не мають зовсім ніякої реальної вартости. Але залишаються українські посли й сенатори у польському парляменті, щоби таки скрізь, де треба, зазначувати становище українського населення. Практичного значіння воно не має ніякого, але воно потрібне для історії.

Фонд ім. М. Галущинського в „Просвіті".

КОМУНІКАТ
ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ „ПРОСВІТИ".

Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові на своому засіданні дня 6. жовтня ц. р. з повним признанням повитав проєкт інж. д-ра Михайла Холевчука створити у „Просвіті" фонд ім. пок. Михайла Галущинського. Цей фонд, започаткований самим проєктодавцем сумою 100 зол. і збільшуваний датками, надсиланими до Т-ва „Просвіта" на ту ціль нашими громадянами й установами, яким дорога память праці й заслуг Покійника, буде ужитий на сануванн фінансів „Просвіти" з тим, що Т-во „Просвіта" після привернення своєї фінансової рівноваги буде зобовязане з відсотків від зібраної на фонд ім. Михайла Галущинського квоти уділяти підмоги студіюючій молоді.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта", подаючи це до загального відома, закликає наше громадянство масово підтримати проєкт інж. д-ра Холевчука та приспішити таким чином санування „Просвіти".

Досі вплинуло на цей фонд від жертводавців, прізвища яких уже були оголошені в „Ділі", 163.50 зол., а далі від Вп. Волод. Децикевича зі Львова 100 зол., о. Ю. Дзеровича зі Львова 50 зол., о. К. Ясеницького з Жовтанець 10 зол., інж. А. Корнеллі зі Львова 10 зол., разом 333.50 зол.

Крім цього Т-во переливає на цей фонд усі оголошені вже в „Ділі" датки для Т-ва замість вінців на могилу бл. п. М. Галущинського у квоті 586.70 зол. і дальші датки від: Ол. Вербенця зі Львова 10 зол., Дм. Геродота з Румунії 5 зол., Богд. Лепкого з Кракова 20 зол., Союзу Українок Львів-Богданівка 5 зол., Мих. Галібея у Львові 10 зол., О. Богачевської зі Струсова 2 зол., Теод. Будзиновського з Добромиля 5 зол., Фещенка-Чопівського з Нового Битома 15 зол., чит. „Просвіти" в Озірній 10 зол., Мих. Кузика з Тернополя 5 зол. і Осипа Залеського зі Станиславова 3 зол. Разом 701.70 зол. Таким чином на фонд ім. Галущинського вплинуло досі до каси „Просвіти" **1035 зол. 20 сот.**

Дальші датки будемо теж подавати до публичного відома в міру їх вплинів.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові.

*

Справлення помилки. В „Ділі" ч. 226. з 9. ц. м. назвище жертводавця п. інж. Манастирського Витовта перекручено на: Монастирський.

Муніціпальні вибори в Чехословаччині.

(Власна кореспонденція.)

27. вересня, як про це „Діло" вже писало, відбулися в Чехословаччині вибори до громадських рад. Ці вибори відбувалися з 15.733 громад лише в 6.589, бо не всюди минув речинець діяльности рад, а також там не відбулися вибори, де була зголошена тільки одна виборча ліста. Не вважаючи на це, вибори до громад набрали виразно політичного характеру, і преса вважає вислід виборів за „репетицію" перед виборами до парляменту.

Всюди в чеських та німецьких околицях ті партії, що творять сучасну коаліційну владу в чехословацькій республіці, зберегли свої позиції з меншими або більшими змінами. Безробіття і кріза, що їх переживає також Чехословаччина, не збільшили числа комуністичних виборців, як дехто цього сподівався. Навпаки в індустріяльних центрах республики кількість відданих за комуністичну партію голосів зменшилась. У столиці держави — Празі комуністична партія втратила аж 4 мандати, як рівняти з 1927 роком (тоді мала 17 радних, тепер буде мати 13). Чеські народні соціялісти (партія Бенеша) втратили в Празі 3 мандати (зам. 26—23), національ-демократи (Крамарж) втратили 2 мандати, соціял-демократи чеські здобули нові 2 мандати (12—14), також німецькі соціял-демократи придбали в Празі 1 мандат.

Найбільшою несподіванкою при виборах у Празі був великий зріст так званої „Національної Ліги" на чолі з бувшим міністром Стшібрним. Стшібрний перед кількома роками належав до народньо-соціялістичної партії, був одним з активних діячів чеської національної революції 28. жовтня 1918 року. Бувши міністром, він — як запевняють — не виявив себе обєктивною людиною і його обвинувачують у збогаченні себе і своїх приятелів державним коштом. Врешті Стшібрного після довгої боротьби парлямент видав на суд, на вимогу прокуратури. Але Стшібрний, людина дуже багата й метка, збив у Празі свою групу прихильників, головно через вплив бульварної преси, яку видає у великій кількости, використовуючи свою пресу для цькування своїх противників і для піддешування найнижчим інстинктам юр-

би. Його клич — боротьба „проти Граду" (осідок президента Масарика та міністра Бенеша). Хоч моральний і політичний авторітет цих політиків стоїть у масах високо, але в Празі найшлася проте значна кількість людей, які „на злість" голосували на Стшібрного, давши його „Національній Лізі" аж 11 мандатів у міській раді.

Також приблизно в третині громад Українського Закарпаття відбулися вибори. На жаль, низький рівень політичної культури української людности цеї країни не дозволив їй виявити своє національне обличча. Виборчі звичаї й методи в цій країні не далеко втікли від сумної слави мадярських „ґуляшевих" виборів. Найбільше голосів, як і треба було сподіватись, зібрала чеська аґрарницька партія, що має на Закарпатті урядовий апарт у своїх руках. На другім місці стоять комуністи, які притягають до себе маси безмежною демаґоґією та особливо своїм „українофільством". Соціял-демократична партія здобула порівняно з 1927 роком нових 3.500 голосів і стоїть на третім місці. Цікаво, що в твердині москвофільства, в Мукачеві, соціял-демократична партія, яка визнає український характер нашої закарпатської людности, дістала тепер більше голосів на 200 проц. супроти виборів 1927 р. В столиці краю, Ужгороді, найбільше голосів має мадярська обєднана партія (2.124), на другім місці стоять комуністи (2.059), на третім місці соціял-демократи (1.026 голосів). Усі інші групи зібрали значно менше число голосів.

—o—

Звідомлення англійських послів, що відвідали Галичину.

(Окрема публікація послів Барра і Дейвіса).

Англійські посли, священик Джеймс Барр і Рис Дж. Дейвіс, що, як відомо, віддвідали недавно Галичину, вернувшись до Льондону, зладили оба звідомлення для палати ґромад (парляменту) п. з. „Звідомлення про польсько-український спір у Східній Галичині послів англійського парляменту, священика Джеймса Барра і Риса Дж. Дейвіса, Палата Громад, Льондон, С. В. 1. Вересень, 1931".

Звідомлення займає 29 сторін великого формату. Перша половина — це звідомлення посла Дейвіса, а друга посла Барра.

Вони подають, як збирали інформації про справу спору українців з поляками і про життя українців та їх теперішнє становище в Польщі. Зокрема посол Барр описує українські кооперативи, школи і шкільництво, далі вибори і вкінці подає загальний огляд теперішнього нашого положення.

Оба англійські посли стверджують, що українці — це один з найбільших народів в Европі, а українці в Польщі — це найбільша національна меншина в Европі.

Те, що посли чужої, а до того великої світової держави відвідали наш край і подали свій звіт своїм товаришам у парляменті, має чимале значіння для української пропаґанди. Побажатиб тільки, щоби такої пропаґанди було якнайбільше.

—o—

Відповідь посолки Мілени Рудницької.

Моя відповідь на Відкритий лист пань посолок і сенаторок Парляментого Клюбу ББ.

Пані Посолки і Сенаторки!

Відкритий лист Пань, оголошений в „Ґазеті Польскій", є ще одним звеном у ланцюху трагічних непорозумінь, з яких на жаль від кільканацяти літ складається і на яких спирається польська національна політика. В даному випадку Ви, Пані Посолки і Сенаторки, виступаєте з оцим політичним актом, яким безумовно є відкритий лист 10-ти жениць парляментарних палат, — лише і виключно під суґестією одного відлому брукової преси. Приєднюєтеся до наґінки проти моєї особи, оперуючи без ніяких скрупулів дуже важкими закидами, однаково з морального становища, як теж з погляду карного закону. А саме,закидаєте мені, Пані, „підбурювання до громадянської війни на терені держави", „ширення брехонь і клевет" і т. п. Якже маю відповідати Вам на ці голословні, непідтримані ні одним конкретним фактом закиди, коли може найкращою відповідю було би зголосити проти Вас до суду скаргу за клевету?

Коли Ви, Пані, мали на думці діяльність на женевському терені, де в характері делеґатки Української Парляментарної Репрезентації я старалася підтримувати петиції українських послів і сенаторів в справі минулорічної т. зв. „пацифікації", то чейже як члениці Сойму і Сенату певне знаєте Пані, що сам польський уряд в імені Польщі загарантував у меншинevих договорах своїм національним меншинам право зголошувати петиції до Ліґи Націй. Як можете, Пані, підтягати ту установу під поняття якихось „чужих" сил, ворожих польській державі, коли польський представник засідає в Раді Ліґи Націй? Зрозумійте Пані, що цього права користати з установи Ліґи Націй, права заґарантованого нам міжнародніми договорами, ми, українці, зректися не можемо. Не в нашій силі, а в силі уряду лежить не давати нам причин зголошувати петиції.

Всупереч звісткам деяких несовісних та клеветницьких орґанів брукової преси, яким Ви, Пані, так легко повірили, твердю рішуче, що однаково мої виступи на терені Ліґи Націй, як теж на конференції в анґлійській Палаті Громад, на конгресі Національних Меншин і на всіх інших міжнародніх зїздах, в яких я мала честь брати участь, були втримані завсіди в дусі згідливого співжиття народів і на площині леґальности. Ціла моя 10-літня діяльність на терені орґанізацій, включно з ост. міжнар. роком, для усіх безсторонніх і доброї волі одиниць, мусить бути саме доказом, що я є приклонницею мирного і при помочі леґальних засобів полагодження національних спорів. Саме тому апелюємо до Ліґи Націй, як до інструменту мира і найвищого міжнародного трибуналу, що бажаємо, щоби нещасні польсько-українські відносини не стали іскрою до нової пожежі. Стенографічні протоколи моїх промов на міжнародніх зїздах можуть якнайвиразніше заперечити клеветницьким сплетням, які розсівають про мене несовісно та з якоюсь особливою злобою. У тих промовах не було ніколи ані слова брехні ні клевети. Я орудувала завжди і всюди виключно фактами. Не моя вина, коли сама правда шкодить Польщі в опінії світа, а вина тих, які несуть відповідальність за цілу систему правління, особливо за національну політику Польщі, за Берестя і за „пацифікацію". Ваша вина, Пані Посолки, що своїми голосами зсолідаризувались у соймі з тими сумними фактами.

Згадуєте, Пані, про „принципіяльну жіночу лінію" в політиці. Вірила і я в ту спільну всім жінкам лінію, але перестала я вірити в неї, — зломало мою віру голосування жінок у Соймі над минулорічними подіями. Чи будете також голосувати, мої Пані, за доразовими судами і за новим вязничним правильником, що зрівнює політичних вязнів із кримінальними злочинцями? Чи і це буде „принципіяльна лінія, така дорога всьому жіноцтву".

Кажете, Пані, про жіночу місію „оздоровлення політичного життя". Гадаю, що краще не тикати цієї справи, тому, що справді важко було би промовчати останні вибори та придбані в них мандати... А щодо гарного гасла „тої самої чесности в політичній праці та в приватнім житті", то дозволяю собі спитати Вас, Пані, як погоджуєте свій демократизм і лібералізм, свій фемінізм і пацифізм з адорацією диктатури?

Накінець закид найбільший з усіх, незвичайно брутальний і образливий: Каламутне, незясоване звязання моєї діяльности із убивством пок. Т. Голувка. Важко повірити, щоби Ви, Пані, як політичні діячки, що підкреслюють своє зацікавлення українським питанням, не знали, що негайно після вбивства пок. Голувка, моя Партія, незвичайно рішуче і недвозначно осудила цей факт. Що-ж значить цей негідний натяк у Вашім листі? Чи не є це відгук принципу „збірної відповідальности" за вчинки одиниць? Випереджуєте одночасно судовий присуд, бо досі взагалі нема ще ствердженого факту, що пок. Голувко згинув із українських рук. А якби й так було, то такий факт не міг би, очевидячки, обтяжувати морально загалу українського населення.

Присвоюєте собі, Пані, право висловлювати думки українського жіноцтва. Однаково добре я могла би промовляти в імені польського жіноцтва. Відповідальности перед масою українського жіноцтва я не оминала ніколи. Не відхиляюся також від відповідальности за виконування посольських обовязків перед моїми виборцями, перед моїм Народом. А щодо Вашого вислову про Польську Державу як про „будівлю нашої спільної свободи" то не знаю, чи назвати його наївним чи цинічним. Дійсність, серед якої живе українське населення в Польщі, звільняє мене від дальшої дискусії з Панями на таку тему.

Мілена Рудницька,
посолка до Сойму.

—o—

На шкільні теми.

З рогатинської шкільної Потемкінщини.

З Рогатина пишуть нам:

До нас прийшла була зі Львова вістка, що дня 12. вересня ц. р. приїде сюди шкільний куратор. І наші люди готовились вислати до нього делеґатів та предложити йому свої жалі і потреби. А такими були прим.: що в обох 7-кл. школах (хлопячій і дівочій) з більшим числом українських дітей від польських — нема ані одної учительської сили української народности і гр.-кат. обряду, зі шкодою для обрядово-релігійного і народнього виховання молоді, — що обі школи не є (якби повинно бути) утраквістичні, але чисто польські, — що українські школи й учительство трактуються тут надто неприхильно і т. д.

Однак сталося таке, що в сам день приїзду п. куратора пустив шкільний урядовець неправдиву поголоску, немовто куратор не приїде, і спричинив тим, що наші делеґати не ставились і не предложили йому своїх болів і потреб. Після того шкільний інспектор представив п. кураторові лиш ті справи, котрі йому (інспекторові) надавались, а закривав пильно всякі інші сторінки. Таке тенденційне й невірне представлення справи верховному шефові викликало, зрозуміла річ, загальне здивування, а нашій покривдженій людности ще більший біль.

Однак цей хитрий маневр шк. інспектора не повинен наших людей зневірювати. Ми знаємо, що новий куратор висказався перед одною поважною делеґацією, що в школах, котрі мають більше учительських сил і мішану молодь, повинні бути заступлені в учительстві обі народности й оба обряди. Тому заст. громади повинні внести безпроволочне представлення своїх потреб просто до куратора, виказати свою кривду і домагатись поправи справи. Ми чули, що не одна громада добилась того дорогого свого права, нехтованого нижчими урядовцями. Дивно виглядало би, щоби Рогатин, маючи стільки свідомого громадянства й інтеліґенції, не зареаґував на цей маневр. Памятаймо, що тільки до метких та енерґійних людей належить перемога і світ!

Париські наради.

В Парижі йшли 8. ц. м. останні наради анґлійського міністра закордонних справ, льорда Рідінґа, з французьким премієром Лявалем при участи міністрів Бріяна, Фляндена і Ролена. Предметом нарад була справа продовження мораторії европейських довгів. Премієр поінформував представників преси, що нарада має на меті виміну думок про світове положення та обміркування способів задля його поправи. Ляваль і Бріян звідомляли про свою візиту в Берліні. Майбутня візита Ляваля у Вашинґтоні буде продовженням започаткованої акції. Міністри згодилися в цьому, що уряди мусять стояти у тісному контакті та що теперішню приязну роботу слід продовжати в інтересі миру та віднови світової господарки.— Поруч конференції міністрів відбулися наради представників британійського й французького міністерства скарбу над проблемою золота й стабілізацією анґлійського фунта. На другий день льорд Рідінґ виїхав до Берліна.

Не позичати грошей на війну.

У звязку з майбутньою візитою премієра Ляваля в Зединених Державах „Associated Press" є тої думки, що роззброєння Европи це ціна, від якої Америка узалежнює дальші полекші в сплачуванні европейських воєнних довгів. Президент Гувер і премієр Ляваль будуть саме за таким порозумінням.

На увагу заслуговує погляд Гувера, який, промовляючи на панамериканській торговельній конференції у Вашинґтоні, сказав між іншим:

„Народи повинні держатися правила не позичати іншим державам грошей на зброєння ані навіть на такі публичні роботи, що безпосередньо або посередньо не є продуктивні. Така метода забезпечила би капітал, зробила би його дешевшим і підвищила би життєву стопу, а це було би великим кроком на дорозі запобігання війні. Платничу здібність довжника треба все брати під увагу перед уділенням позички. Якби того держались досіль, світ був би сьогодні в іншому положенні".

Після смерти М. Галущинського.

ЗАЯВИ СПІВЧУТТЯ.

Додатково відмітимо ще нині заяви співчуття, що їх після смерти М. Галущинського переслали до української Парл. Репрезентації або до Т-ва „Просвіта“: Парляментарний Союз Польських Соціялістів за підписом М. Недзялковського (30. IX.), Німецький Парляментарний Соймовий Клюб (1. X.), Українська Студ. Корпорація „Чорноморе“ в Данціґу і Союз братніх КК „Чорноморе“ (27. IX.), сенатор Ян Возьніцький з Варшави, Віктор Якубовський.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ВІДГОМІН НА ПРОВІНЦІЇ.

На вістку про смерть Михайла Галущинського зібрався на жалібне засідання виділ філії „Просвіти“ в *Теребовлі*. В заступстві голови виголосив жалібну промову заст. голови філії д-р Степан М'шко, вичисляючи великі заслуги Покійного на полі культурно-освітньої праці. Виділ читальні „Просвіти“ в Теребовлі на жалібному засіданні з приводу смерти голови „Просвіти“ рішив призначити 20 зол. на дар „Просвіті“. Торжественну панахиду за упокій душі покійного голови „Просвіти“ влаштувала читальня „Просвіти“ в *Струсові* і *Заздрости*. Також і в інших читальнях відбулися жалібні засідання.

Про нову адвокатську ординацію.

Тенденція урядового проєкту не лишає жадних сумнівів!

Останніми часами багато пишеться в польській пресі на тему зміни дотеперішньої адвокатської ординації, яку задумав перевести уряд. Рада міністрів приняла на одному зі своїх останніх засідань проєкт нової ординації, але щоби він став обовязуючим законом, потрібно на це ухвали сойму. Що таке рішення піде по лінії бажання уряду, на це вказують усякі познаки, тому й можемо занятися цим проєктом як чимсь зовсім реальним.

Недавно подали ми коротку інформацію про цей проєкт, головно щодо вимог, які він ставить до адепта адвокатського звання. Назагал в тій ділянці нема надто різких змін, поминаючи хіба скорочення часу адвокатської практики з 7 на 5 літ. Зате сам устрій адвокатури, компетенція адвокатських палат, дисциплінарна відповідальність адвокатів та вгляд урядових чинників в адв. самоврядування мають улягти таким основним змінам, що ледви чи можна буде говорити про якесь адв. самоврядування.

Це згідно стверджує польська преса за виїмком очевидно проурядової. Пречисто говорять за себе хоч би й самі наголовки статтей в польській пресі, присвячені саме цій справі. Ось хоч би: „Етатизація адвокатури“, „Замах на адвокатське самоврядування“ й інші в подібному тоні. Тимто й ми не можемо пройти побіч тої справи байдуже і постараємося запізнати наш загал бодай згрубша з тенденцією цього проєкту.

Як відомо, Адвок. Палати істнуватимуть в тих місцевостях, де є апеляційні суди, отже число їх буде зменшене. Внутрішній устрій Адвок. Палат мав би бути ось такий: Загальні Збори, Адвокатська Рада і Дисциплінарний Суд. Нормально Адв. Рада складатиметься з 15 членів, а тільки ті Палати, що не матимуть більше як 150 членів, складатимуться з 9 членів. Право вибирання будуть мати тільки ті адвокати, що вписалися на адв. листу щонайменше перед 5 роками. Раді проводить декан. Цікаво, що відклики від усяких рішень Адв. Ради залагоджувала остаточно Адмін. Колеґія Апеляційного Суду. Ця сама Колеґія рішалаб також тоді, якщо Адв. Палата відмовилаб вписи на адвок. листу.

Предсідник Апел. Суду стежить за діяльністю Адвок. Палати і в тій ціли зазнайомлюється з протоколами загальних зборів і засідань Ради та вглядає в рахунки Палати. Якщо Адв. Рада в чомусь противиться, тоді предсідник Апел. Суду представляє справу Адмін. Колеґії, яка має право зносити суперечні з законом постанови органів цього самоврядування.

Що правда, від рішення Адмін. Колеґії істнує ще кінцевий відклик до міністра справедливости, одначе рішення Колеґії є відразу викональні.

Подібні компетенції, що Адм. Колеґія, має міністр справедливости, який — що найважніше — може розвязати Раду і її функції передати прокураторові або відповідному судді.

В І. інстанції істнує дисципл. суд, що його вибирають заг. збори.

У всіх дисц. справах слід вислухати дисц. речника, а у важніших справах має такий сам голос прокуратор апеляційного суду. Обвинувачений має право відклику від засуду дисц. суду до апел. суду тільки в одному випадку, а саме, коли його покарали счеркненням з адв. листи.

Дисциплінарні кари є такі: упімнення, нагана, завішення в адвок. діяльности на один рік і вкінці цілковите счеркнення з листи адвокатів. Хто з адвокатів виступить проти права, добрих обичаїв, публ. безпеки або заховуватиметься зухвало супроти властей, може бути засуджений на одну з вище наведених кар.

Приглянувшись тенденціям цього проєкту адвокатської ординації, мусимо ствердити далеко йдучу інґеренцію влади у внутрішнє життя адвокатури. Цей проєкт слід уважати дальшим кільцем у звені тих замислів урядових кол, що їх з подивугідною послідовністю проводить у життя пограничевий уряд від кількох літ.

Проєкт нової ординації мав би ввійти на порядок нарад найближчого соймового засідання.

(в. н.)

—o—

На парляментарній арені.

Справи українського вчительства в Освітній Комісії сойму.

Освітня Комісія відбула своє засідання дня 9. ц. м.

На порядку нарад було продовження речинця здавання іспитів некваліфікованим учителям середніх шкіл. З цього скористав наш член Освітньої Комісії *пос. Д. Великанович* і порушив справу звільнювання учителів народніх і середніх шкіл — українців, та передчасного перенощення їх на емеритуру і неприйимання до служби. Покликуючися на слова референта, промовець ствердив, що уряд має дві міри для своїх урядовців. Для понад тисячки некваліфікованих професорів середніх шкіл дбає про продовження речинця навчання, бо цього вимагає добро школи і гуманітарність. Натомість, коли мова про учительство української народности, то вже справа закону, добра школи,а тимбільше людськости напло зникає. За приклад подає промовець з числених випадків один з Тернополя. Там замкнено українську ґімназію, де працювало 20 учительських шкіл. Між ними було 4 поляків і 16 українців. Щож діється: чотири поляки дістають посади, ледви 4 українці також, але попри те 12 українців звільнено. І то звільнено не якихось молоденьких, некваліфікованих людей, але людей з повними кваліфікаціями, з докторатами фільософії, як напр. д-ра Цегельського чи д-ра Керничного, або старих відомих педагогів, як напр. проф. Бойковича, Боднара, Хивівського і т. п. Бесідник з гуманітарних причин заявляється за внесенням уряду, але апелює також до гуманітарности членів Комісії, щоби голосували за його резолюціями такого змісту: 1) Взиваються уряд, щоби при перенесеннях учителів в нечинний стан і на емеритуру, держався меж тільки надзвичайної конечности, а в кожнім випадку вперше вислухував інтересованих, а відтак принорозлював закон, 2) кваліфікованих учителів, що працювали в середніх і народніх школах, перенесених в останніх 2-х літах проти їх волі на емеритуру — уряд покличе до служби, оскільки вони будуть за це просити.

На промову пос. Д. Великановича відповідав віцеміністр Перацький такими арґументами: заперечив, немов би уряд руководився політичними або національними мотивами при звільнюванні учителів, як доказ подав, що аж 4-х українців у Тернополі принято до служби (а де 12?). Заявив, що тут децидували лише педагоґічні і дидактичні мотиви. Не може погодитися на те, щоби переслухувано тих, які мають бути перенесені в нечинний стан, бо требаб тоді переводити цілі суди. Міністр стверджує, що замість перенощення кваліфікованих сил на емеритуру є тяжкий, але цього вимагає добро школи. Також спротивився міністр внесенню пос. Великановича, що торкається привернення прав звільненим досі зі служби, бо це викликало би велике замішання у шкільній адміністрації. Референт проф. Похмарський (ББ) заявив, що теж мусить противитися конкретним внесенням пос. Великановича, бо це виходить поза рами його реферату.

Становище пос. Великановича займав також д-р Зомерштайн, який виказував покривдження жидівського учительства і пос. Пьйотровський (ППС). Очевидно резолюції пос. Великановича відкинено.

Справа дешевого цукру для доживлювання дітей і податок від овочевого вина та меду у Скарбовій Комісії сойму.

Дня 9. ц. м. Скарбова Комісія розглядала урядовий законопроєкт про звільнення від податку цукру, призначеного на цілі доживлювання дітей у школах і захоронках. Це доживлювання дітей, згідно зі законом має обіймати дітей безробітних родичів. Таким чином Комітети допомоги безробітним дістануть по дешевій (експортовій) ціні цукор для дітей. Закон передбачує гострі карні санкції проти тих, які надужили би цього цукру на інші цілі.

В дискусії над цим законопроєктом забрав голос в імени Українського Клюбу пос. *З. Пеленський* і сказав, що такий законопроєкт належить привитати, але він не сповнює вповні своїх завдань, бо має на оці лише діти безробітних, якими є звичайно робітники по містах. Цей закон не передбачує доживлювання дітей на селах. Загально відомо, що по селах панує тепер велике безробіття, а вже і без цього селянські діти є недоживлювані. Їм треба теж прийти з допомогою і дати ті самі користи, які мали би діти міста. У висліді своїх виводів поставив внесення, на зміну законопроєкту в тім напрямі, щоби углядено всі школи, а тим самим і сільські.

Цьому внесенню спротивився референт з ББ і його відкинули.

За внесенням пос. З. Пеленського голосували соціялісти і людовці.

Пос. З. Пеленський зголосив свій внесок, як внесок меншости на пленум сойму.

На тому самому засіданні Скарбової Комісії одною з точок був також закон про оподаткування овочевого вина і меду. Ще в р. 1928 Український Клюб вніс новелізацію промислового закону у відношенні до виробу овочевих вин, а це тому, що як з одної сторони цей закон давав можність розвою дрібного вільного промислу в напрямі перерібки овочевих продуктів на вина, так з другої сторони відносний виконавчий розпорядок тамував через поставлені різні технічні вимоги розвиток цього промислу. Внесок з 1928 р. прямував до звільнення від податку 5.000 літрів, а крім цього домагався знесення дотичного розпорядку, як будови дому для урядника скарбової влади, різних апаратів мірення алькоголю та інших технічних вимог. Цей внесок на Комісії був перейшов, але на пленумі 1928 р. перепав. У новім теперішнім урядовім проєкті углядено вже деякі домагання торішнього внеску, а саме підвищено ставку з 50 на 100 літрів вільного від податку вина і меду для власного ужитку, а також деякі дрібніші технічні вимоги. У новім проєкті підвищення податку від вин і меду вироблених в краю, польський уряд сподіється осягнути около 2 міліонів золотих (бо теперішня податкова ставка є втроє вища, раніше 30 а тепер 90 сотиків від літри) від продукції понад 7 міліонів літрів у році. Артикул 14. відносного закону знов буде тамувати розвиток цього промислу, бо домагається, щоби підприємства були обовязані достарчити безплатно для ужитку скарбових урядників, покликаних до виконання сталого надзору потрібних помешкань, положених в окрузі підприємства, як також, щоби були заосмотрені необхідними урядженнями і приборами до залагоджування чинностей скарбових урядників. Рівнож арт. 16. заказує малим підприємствам, так само як і великим, продавати свої напої одному покупцеві нижче 15 літрів. Вимоги арт. 14. і 16. ідуть у тому напрямі, що по думці уряду підприємства повинні виробляти якнайкращої сорти вина, котрі заступилиб вина заграничні. Тимчасом уряд твердить, що від р. 1925 до 1930 продукція овочевих вин домашнього промислу, щодо скількости побільшилась семикратно, але щодо якости не відповідає вимогам. Тому то і поставлено в арт. 14. деякі технічні вимоги, щоб дрібні підприємства не робили конкуренції більшим.

У звязку з цим в Імени Укр. Клюбу забрав слово пос. *Гринь Тершаковець*, вказуючи, що урядовий проєкт не тільки що підносить на 200 прц. оплати від вина, але знов буде тамувати розвиток домашнього промислу. Критикуючи арт. 14. вказав, що тільки добра підготовка, уряджувана відповідними курсами дасть фахових підприємців домашнього промислу, а не всякі карні санкції у формі нпр. технічної натури. В тій ціли домагався принятта поправок, а саме: зниження з 60 на 30 сотиків споживчого податку від літри вина, як також оплати замість 30 — 15 зол. від 1000 літрів вина. Так само поставив поправку, щоби підприємства до 10 тисяч літрів були звільнені від зобовязання достарчення згаданого

мешкання і технічних прилалів, а також канцелярійних для скарбових урядників, крім того, щоби згадані підприємства до 10 тисяч літрів вина мали можність безпосередньої продажі поодиноким консументам вже від одної літри вина.

Проти цього внеску голосували лише посли ББ. Отже тим самим внесок перепав. Пос. Терлаковець зголосив внесок меншости на пленум.

ДЛЯ БЕЗРОБІТНИХ.

5. жовтня на засіданні Виконуючого Виділу Львівського Воєвідського Комітету для справ безробіття ухвалили правильники для поодиноких секцій Виділу та для бюра Комітету. Бюро це урухомили 7. жовтня (будинок воєвідства II. пов., двері ч. 127). Земельний Банк Гіпотечний дав на безробітних 2.000 зол.

ОСТАННІ ВІСТИ

СОЙМ І СЕНАТ.

Найближче засідання сойму відбудеться у вівторок. На денному порядку є проекти податкових законів, ухвалених скарб. комісією. Полагодять теж у І. читанні 27 урядових проектів, які скреслили на засіданні в пятницю, м. ін. проект про статут адвокатури.

Засідання сенату, перше в цій сесії, відбудеться в середу.

ВИБ. ПРОТЕСТИ З ОКРУГИ ЛЬВІВ-ПОВІТ.

У понеділок, 12. жовтня. Найвищий Суд розглядатиме три протести проти виборів до сойму в окрузі ч. 51 (Львів-повіт). Проводитиме судя д-р Кжижановський, референтом протестів є судія Сагайло. Протести підтримуватимуть адвокати: д-р Гофмокль-Островський та Ступніцький. Контрпротест боронитиме адв. д-р Зайдлєр. В 51. окрузі здобули пос. мандати: д-р Здз. Стронський, Ром. Стройновський, Єнджей Жуковський та Здз. Авенаріюс (усі з клюбу ББ) та *д-р Дмитро Левицький, д-р Володимир Кохан і Мілена Рудницька (УНДО).*

ЧОМУ УНЕВАЖНИЛИ ВИБОРИ В ПЕРЕМИСЬКІЙ ОКРУЗІ.

Найв. Суд оголосив мотиви уневажнення соймових виборів у перемиській окрузі. Розправа виявила помилкову інтерпретацію виб. ординації. В обіжнику з 3. XI. 1930. ч. ЛВС 61/30 староста Міхаловський, виб. комісар окр. 18. поручив предсідникам окр. виборчих комісій, що виборці мають подавати устно заяви, на яку лісту голосують. Тому, що уст. 11. конституції говорить про тайність виборів, і то не як ціль, а як охорону принципу свободи віддання голосів, обіжник виб. комісаря є мильний, бо велить складати заяви. Уст. 70. виб. ординації передбачує лише голосування виб. картками в замкнених ковертах. Крім того Найв. Суд станув на становищі, що оречення виб. комісії, яким уневажнено лісту „Рускої Селянської Організації", тому що заквестіонували 10 підписів, є незгідне з приписами, бо 45. уст. виб. ординації каже, що виб. подання для підпису зголошених пос. кандидатур залежить лише від характеру виборця і його виб. замешкання, а не залежить від того, чи він втягнений до списка виборців, що рішає про право віддання голосу.

11. X. виїхав до Румунії на кількатижневий відпочинок марш. Пілсудський. На двірці прощав його прем. Пристор, чл. кабінету, представники румунського посольства в Варшаві і кількох вищих військових. Марш. Пілсудський в год. 23.45 переїхав через Львів. У Львові не витав його ніхто, тому що то була ніч. Марш. Пілсудський клав собі у Львові пасіянси.

ХТО БУДЕ ПРЕЗИДЕНТОМ ЛЬВОВА.

Цього тижня збереться львівська міська рада, щоби прийняти до відома резигнацію президента міста Бжозовського. Вибори нового президента відбудуться не скорше як за 4 тижні. Кажуть, що на становище президента Львова кандидуватиме д-р Здз. Стронський та радний д-р Бжеський. Кандидатура віцепрезидента Кракова Духа є неактуальна.

РОЗВЯЗАЛИ М. РАДУ В БРОДАХ.

Воєвідський уряд у Тернополі розвязав міську раду в Бродах, тому, що вона попала у фінансові трудноші й м. ін. не виплатила своїм службовцям платні вже за кілька місяців. Воєвідство настановило урядового ком. Вит. Хмажинського, воєвідського службовика, асесорів і прибічну раду.

ВИБОРИ ДО М. РАДИ В ДРОГОБИЧІ.

У доповняючих виборах із IV. кола до міської ради в Дрогобичі з українців вибрані: адв. д-р Витвицький та М. Мицавка.

ТОРГ. ПРЕДСТАВНИЦТВО СРСР ЗАПІЗВАЛО ЛОДЗЬКІ ФІРМИ.

Торговельне представництво СРСР запізвало перед окружний суд у Лодзі волоконну торгівлю Братів Германів, яка тому рік дістала комісову продажу більшовицьких ниток „Нева". На випадок недодержання умови застережена була кара 10.000 дол. У застав фірма була дала векслі на великі суми долярів і золотих. Тому що нитки не були добрі, фірма Герман зажадала від торг. суду в Варшаві розвязання контракту та домагалася, щоби більшовики заплатили кару 10.000 дол. Тоді більшовицьке торг. представництво пустило зденоновані векслі та зажадало заплати. Суд розглядатиме цю справу 16. жовтня.

ГІТЛЕР У ПРЕЗ. ГІНДЕНБУРГА.

У през. Гінденбурга був у суботу на авдієнції Гітлер і нар.-соц. посол бувш. капітан Ґерінґ. Бюро Вольфа в комунікаті каже, що розмова торкалася цілей нар.-соц. руху та справ внутр. і закорд. політики.

ЛЬОРД РІДІНҐ У ЖЕНЕВІ.

Льорд Рідінґ і льорд Сесіль виїхали 11. жовтня до Женеви на сесію Ради Ліґи Націй.

НОТИ КРУЖЛЯЮТЬ МІЖ ЯПОНІЄЮ І КИТАЄМ.

Представник Японії доручив нанкінському урядові ноту свого уряду, який домагається спинення протияпонської агітації у Китаю.

Аґ. Райтера повідомляє, що нанкінський уряд вислав Японії ноту, в якій жадає, щоби японський уряд усунув японські війська зі занятих областей протягом одного тижня.

ТАЙНА НАРАДА НІМЕЦЬКИХ КОМУНІСТІВ.

В околицях Гарцбурга арештувала поліція 26 комуністів, зібраних на тайній нараді в гостинниці. Зі знайдених документів довідалися, що комуністи приготовляли свій виступ на зїзд народної опозиції та хотіли його розбити. Серед арештованих є посол до пруського сойму Ляйдеманн.

Велике свято на Клепарові.

Посвячення великого дзвона і хрестів на копули нової церкви. — Апель до українського населення Львова.

Львів, 11. жовтня 1931.

Нинішній день був великим святом для українських мешканців Клепарова, які, не зважаючи на тяжкі часи і своє вбожество, завершували один етап великого діла: посвячення хрестів на копули нової церкви і великого дзвона на дзвіниці. Тому не диво, що радість задля довершеного досі розпирала їм груди, що на обличчах усіх без вийнятку присутніх можна було вичитати велике вдоволення, а одночасно й тверду віру, що започатковану перед кількома роками будову церкви св. Андрея вони викінчать уже в найближчому часі.

Свято посвячення дзвона і хрестів попередила Служба Божа, що її відправив о. сов. І. Туркевич у мініятурній деревляній церковці, яка стоїть у середині нової, мурованої. Співав хор жовківської чит. „Просвіти" під управою радн. Купчинського. Після Сл. Божої довершив посвячення дзвонів і хрестів, призначених на копули, Преосв. еп. д-р Іван Бучко в асисті о. сов. Туркевича й о. Вол. Яценкова, що надало цілому торжеству великого блеску. І дзвін (під назвою „Володимир") і хрести були дуже гарно убрані зеленю та жовто-блакитними стяжками. Ціле свято закінчив еп. Бучко довшою проповідю, в якій дякував клепарівцям за їх глибоке привязання до своєї віри й народности і накликав до дальшої праці та жертвенности, що одинокі можуть двигнути наш нарід і запевнити йому кращу долю. Проповідь ця зробила дуже сильне враження на клепарівську українську громаду, що явилася на тому святі — як нас запевнювано — просто в компдеті. По проповіди Преосв. Бучко поблагословив зібраних, а хор відспівав многолітствіє. Після того і клепарівці і гості зі Львова (на жаль нечисленні — якже інакше є в подібних випадках у поляків!) ще довго товпилися біля пропамятної книги, до якої вписувалися, складаючи при цій нагоді свої лепти на будову церкви.

Для тих львовян, що можуть зацікавитися церквою на Клепарові, скажемо, що нова церква буде прегарною, стилевою святинею, яку вибудовано по плянам проф. Тимошенка на дуже гарній площі. Мур її вже викінчений, таксамо заложений верх, треба тільки вставити хрести та вікна, покрити цілий верх бляхою і вибілити (тимчасом тільки в середині). На це треба ще принаймение кільканацять тисяч золотих, які українці Львова і його передмість моглиб зложити зовсім легко шляхом одноразового датку, чим далиб не тільки доказ, що розуміють вагу церкви на львівських периферіях, але й відтяжилиб бідне населення Клепарова, що вже понад сили перетяжене складками на свою церкву. Сподіємося, що і наші львівські парохії та наші установи, і якнайширші круги українського львівського громадянства візьмуть це під увагу і допоможуть патріотичним клепарівцям своїми жертвами довершити нарешті будову церкви св. Андрея.

Посол Лучкович у Чернівцях.

Черновецький „Час" з 10. жовтня повідомляє:

„Вчора вечором приїхав поспішним поїздом із Букарешту із сенатором д-ром Маєром-Михальським, посол до федерального парляменту в Канаді, Михайло Лучкович. На стрічу йому явилися на двірці заступники Української Національної Партії, української преси, студентських корпорацій „Чорноморе" та „Запороже", представниці студенток і українського жіноцтва, т-ва „Міщанська Читальня" і „Міщанський Хор", „Довбуш" і великий гурт українського громадянства.

Посол д-р В. Залозецький привитав дорогого гостя з приїздом на українську землю зеленої Буковини. Гучним „Слава" стрінули присутні нашого канадійського земляка. Дальше зложили привіти вищенаведені т-ва та корпорації. Посол Лучкович подякував усім за стрічу та привіти й підкреслив, що українців вяжуть одні почування, де вони й не жилиб.

Посол Лучкович є гостем д-ра В. Залозецького та приймає сьогодні всіх, хто хотів би з ним стрінутися.

На пятницю 9. жовтня запрошують наші парляментарні заступники д-р В. Залозецький та д-р Маєр-Михальський черновецьку українську громаду на год. 9. вечором до „Народнього Дому" на товариську гутірку. Посол Лучкович оповість при цій нагоді дещо про життя та буття наших емігрантів у Канаді".

Виставка українських плястиків у Промисловім Музею у Львові.

У неділю 11-го в салях „Промислового Музею" відчинили нову виставку українських сучасних малярів. Таким робом маємо у Львові одночасно аж дві малярські українські виставки, тому, що виставка „Асоціяції Незалежних Мистців" ще не закінчена. У виставці „Т-ва прихильників українського мистецтва", влаштованій в „Промисловім Музею" взяло участь 30 артистів в 250 полотнами. Більшість із них молоді сили, чимало учнів Новаківського. У відношенні до представних арт. із вист. „Асоціяції" це здебільша твори т. зв. правиці себто натуралістичної школи. До неї не треба враховувати таких молерних мистців як Бутович, Лісовський або молодий П. Холодний (син).

Зовсім окреме місце займає численними полотнами О. Новаківський.

Подрібніше про виставку в найближчому часі.

СПОРТ.

МІЖДЕРЖАВНІ ЗМАГАННЯ

Брюсель. Бельгія—Польща 2:1 (1:0).

МІЖМІСТОВІ ЗМАГАННЯ

Львів. Шлеськ—Львів 3:1 (1:0).

ЛІҐОВІ МИСТЕЦТВА

Львів. Рух—Лехія 2:2 (2:1).

Познань. Варта—Чорні 6:0 (2:0)

ЗА ВХІД ДО ЛІҐИ.

Перемишль. 22. п. п. (Сєдльці)—Ревера (Станиславів) 3:0 (2:0).

Білосток. 82. п. п. (Берестя н. Б.)—І. п. лег. 1:0 (1:0)

Ліпіни. Напшуд—ЛТСҐ 5:2 (2:1).

ТОВАРИСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Варшава. Леґія—Польонія 3:2 (1:1).

ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ СЕР. ЕВРОПИ.

В мин. середу (7. ц. м.) розіграли в Празі змагання за чашу середущої Европи при 30.000 учасників уже втрете (після двох невирішених) ВАЦ зі Спартою з вислідом 2:0 (1:0) в користь віденської дружини. А що вже передтим заквалїфікувалася до фіналу, перемігши Рому, дружина Вієнни, то в цьому році фінал цих змагань розіграється між Вієнною і ВАЦ-ом очевидно у Відні. Змагання ці відбудуться 12. листопада (державне свято).

Популярний оборонець „України" Грещук внесли з грища з розгаратаною ногою, почувається, як нас інформують, зовсім добре. На його щастя кістка в нозі трісла йому так, що її не треба було зокрема складати, тільки вистарчило заґіпсувати ногу. Вчора він уже вийшов із шпиталю. Лічення дома потребує 5—6 тижнів.

Перед виборами в Англії.

Велика Британія находиться під знаком виборів. Голова уряду Мекдональд розпочав виборчу кампанію відозвою, в якій вказав на найважніші завдання англійської політики. Треба відбудувати довіря до англійської валюти, перевести міжнародні умови, які усунуть бодай деякі причини господарської кризи, нпр. воєнні довги й відшкодування; поширити внутрішні й назверхні ринки і т. п. Консервативна партія, що має надію здобути при виборах більшість, заповідає створення національного уряду, який виконав би проголошені завдання. Одночасно з великим розмахом розпочала виборчу акцію партія праці. Провідник її Гендерсон заявив, що теперішня виборча кампанія буде така горяча, якої не памятає від часу своєї 40-літньої політичної діяльности. На думку Гендерсона будинок капіталізму сплеться в румовище і вже ніколи не дасться відреставрувати. Теперішній мент вимагає напруження праці в користь соціялістичного устрою.

Мікляс знову президентом.

Австрійські національні збори вибрали знову президентом австрійської республики Мікляса 109 голосами на загальне число 203 голосуючих. На соціял-демократичного кандидата Реннера впало 93 голоси. Бльок гаймвери не брав участи у виборчому акті

Баварський сепаратизм.

На зїзді баварської народньої партії в Мінхені посол до райхстаґу Равх виступив гостро проти тенденцій Берліна, заявляючи, що для берлінських утопій одноцільної держави Баварія не має охоти нести дальші жертви. Промовець застерігся проти дальшого фінансового ослаблювання Баварії та проти спроб перемінити її на пруську провінцію.

Стабілізація трьох світових валют.

Після виїзду міністра закордонних справ Вел. Британії, льорда Рідінґа до Льондону увага політичних кол скупчується на візиті Лявала у Вашинґтоні. Париська преса виступила навіть з твердженням, що предметом конференції Лявала з Гувером буде одноцільна стабілізація доляра, фунта і франка. Має бути устійнене відношення доляра до фунта і франка, то значить, поодинокі емісійні інституції ґарантують за себе взаїмно, зобовязуючися до виміни своїх банкнотів на банкноти обох інших інституцій. Таким робом будуть створені три устійнені валюти, якими будуть послугуватися також інші держави. Зачувати теж, що англійський уряд задумує після виборів перевести стабілізацію фунта на основі парітету 100 франків за один фунт.

Розклад податкового обтяження.

Появилася цікава статистика про розклад податкового обтяження між податників Польщі в 1929 р. Загальна сума обтяження безпосередніми податками доходила тоді до 1,122,890.000 зол. Найбільшу частину цих тягарів поносила торговля, бо 31·4 прц. загальної суми. З черги йдуть: фабричний промисл 22 прц., ґрунти і ліси 11·2 прц., наємна праця 10 прц., міські будинки 6 прц., гірництво і гутництво 5·1 проц., міські льокалі 4·4 прц., ремесло 3 прц., капітали 2·4 прц., вільні фахи 1·4 прц., військовий податок 0·6 прц., інші промислові заняття 0·3 прц., площі 0·3 прц.

НОВИНКИ

— Українська робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. II. пов. Тел. 54-46. 254—?

— Виділ Т-ва „Медична Громада" у Львові почувається до приємного обовязку зложити сердечну подяку Високоповажаному Пану **д-рові Романові Могильницькому** за дар для Товариства — збірку гістопатольоґічних препаратів. Львів, 10. жовтня 1931. — За Виділ: **В. Врецьона,** голова. **О. Воронка,** секретар. 666

— Справлення похибки. В попередньому (228) числі „Діла" з 11 жовтня 1931 р. трапився прикрий коректорський недогляд. У замітці на стор. 4-ій „Отвертий лист пос. Мілени Рудницької" пропущено два слова в передостанньому реченні. Справлене речення звучить: „Вкінці заначує, що **кожний українець** має право виступати перед Лігою Націй в обороні українських справ".

Китайська терпеливість.

На домагання китайського уряду Рада Союзу Народів рішила зібратися дня 13. ц. м. Тимчасом уповноважений японський міністр виїхав 9. ц. м. до Нанкіну, щоби зложити китайському урядові японську ноту. Японія остерігає Китай, що буде нести відповідальність за дальші наслідки, коли не припинить протияпонського руху.

Весь світ дивується китайській терпеливости. Китай рахує на допомогу Союзу Народів, від чого залежить дальша доля теперішнього уряду. Однак прихильники Китаю думають, що японська військова влада рішилась зробити цьому конець, звалюючи опісля відповідальність на Китай за евентуальне виповідження війни. Зачувати, що японці вислали на терен міжнародньої концесії військо для охорони японських горожан в Ганої.

З Пекіну повідомляють, що від атаку японських літаків на місто Чен-Чув згинуло 100 осіб. Кілька бомб упало на сальоновий потяг маршалка Чан-Це-Ліяна, вбиваючи кількох вояків з побічної сторожі. Одна бомба впала на особовий потяг, наслідком чого згинув один німецький професор. Японці знищили залізничу лінію й телефонічну лучбу між Пекіном і Мукденом.

В самому Пекіні йде горячкова робота в дипльоматичній дільниці, де забезпечуються перед ворожими атаками. Коло дому б. австрійського посольства викопано стрілецькі рови, в яких уміщено скоростріли й протилетунські гармати.

Не засипляють справи теж більшовики. Із Шангаю повідомляють, що на границі провінції Шан-сі і Шен-со по другому боці Жовтої ріки проголошено нову комуністичну республику, якої устрій подібний до устрою Радянщини. Має радянську владу і власну червону армію.

Соціялізація богацтв в Еспанії.

Еспанський парлямент, у дискусії над новою конституцією, приняв постанову, що всі природні богацтва краю, без огляду на те, чия це власність, підпорядковані інтересам державної господарки. Всяка власність може бути предметом вивласнення для суспільного вжитку за заплатою рівновартости. Всі публичні господарські орґанізації та експльоатація матеріяльних дібр можуть бути зісоціялізовані, коли вимагає цього суспільний інтерес. Те саме торкається промислу, якщо вимагатиме цього раціоналізація продукції. Конфіската маєтків за кару не передбачена. Парляментарна постанова про право власности вийшла за згодою всіх політичних ґруп і стрілася з прихильною публичною опінією.

—o—

— Відгуки одного нападу „Стшельців". Недавно ми повідомили, що в селі Цигани, борщівського повіту, „стшельци" напали на наших соколів, які йшли на фестин „Рідної Школи". Справа опинилася в старостві та воно признало винуватими соколів і наложило на 32 соколів із Гуштина кару по 50 зол. на кожного, або по три дні тюрми. Покарані зголосили спротив.

— Продовження на два роки речинця кваліфікаційного іспиту. Освітня соймова комісія змінила деякі подробиці закону з 22. IX. 1922, що відноситься до кваліфікації вчителів середніх шкіл. Комісія продовжила на два роки речинець складання кваліфікаційних іспитів. У приватних школах Польщі є 1000 некваліфікованих учителів, у державних є їх кількадесять.

— Подробиці катастрофи у Ґдині. На днях повідомили ми про велику катастрофу дому Т-ва Забезпеки Умових Робітників у Ґдині, сьогодні даємо подробиці випадку та підсумки жертв. Недбайливе викінчення збірника та проводів світильного газу спричинило вибух газу. Про силу вибуху можуть сказати підсумки шкоди: 14 мешкань вилетіло в повітря, під звалищами згинуло 13 осіб, 7 осіб важко ранених перебуває в лічниці. Догадуються, що під звалищами є ще 12 осіб, праця над усуванням розламків стін іде повним ходом. Слідчий суддя справ надзвичайної ваги веде слідство над устійненням причин випадку; вислід дотеперішнього слідства потверджує перші здогади про хибну будову збірника газу. На місце випадку приїхала літаком із Варшави окрема комісія, вислана мін-ством праці та особистої безпеки. Після оглядин місця випадку вирішила комісія направити шкоди страшного випадку; для тієї мети признало Т-во Забезпеки Умових Робітників 15.000 зол. і призначило їх на допомогу жертвам та на кошти ратункових зусиль, які тріватимуть аж до видобуття зі звалищ останньої жертви. Мешканців розваленого дому примістили в бараках Червоного Хреста. Всі проводи міської ґазівні закрили, щоби спинити доплив світильного ґазу до мешкань, бо людність боїться дальших випадків; три члени управи ґазівні арештовані, а саме дир. Вилежинський, Могильницький та Барановський. Похорони жертв випадку відбудуться на кошт міста. У Ґдині перебуває тепер багато представників преси, між іншим представники данціґських часописів.

— Американець про Радянщину. Кореспондент нюйорського денника Сан, Карл К. Кичен, пише, що як переїхав фінляндську границю на Радянщину, то перше вразило його те, що працювали жінки. Вони обдерті і босі виконували важку роботу на залізницях, а вояки неддалеко забавлялись. Далі приїхав він до Петербурга, де був передше в 1914 році. За 17 літ, повідає, нічого не змінилось кромі назви міста, яке прозвали Ленінградом. Місто, каже Кичен, брудне, знищене, немов цвинтар, неначе засуджене на загибіль. Все опущене, склепів нема, позабивані дошками, а де є ще кооперативи, там вони нуждені або порожні. — Чому за 13 літ влади нічого не змінилось? — Бо ми були заняті пятилітками — відповідають. А „пятилітка" ще всього неповна три роки, а не 13. Він пішов до найкращого колись готелю Европейського. Але тепер він виглядає як нора, як брудний заїзний дім в малому місточку. Їда погана, а в четверо дорожча як колись добра. По місті люди стоять в довгих чергах за хлібом. По вулицях як чоловіки так і жінки ходять обдерті або в бідних сірих одягах. Загалом ніякого коліровго одягу кореспондент в Петербурзі не бачив. Сірина, бруд, голод і смуток, це образ в Петербурзі. Кичен каже, що чужинець не може дати собі ради на Радянщині, коли не візьме собі провідника, що знає чужі мови. Коли Кичен зажадав провідника не-комуніста, то не міг дістати. Отже взяв якогось студента, котрий навіть не знав недавньої історії безпосередно перед війною. Зате писувався теорією Маркса і безнастанно натякав на ріжні протирелігійні музеї. Кичен пізніше довідався, що на Радянщині не можна дістати іншого провідника, лише комуніста, бо всі вони є властиво совітськими аґентами і розвідчиками. Вони не лише доносять правительству про все, що замітять у чужинця, але також стараються його наломлювати до більшовицьких поглядів.

— Статистика злочинців ненімців у Німеччині. Берлінський тижневик „Ді Вохе" з 10. жовтня ц. р. приносить дані про злочинність серед чужинців у Німеччині. Ці дані за два роки представляються так: У 1926 р. на всіх 13.560 злочинців чехи дали 29 проц., поляки 41,1 проц., а інші чужинці 29.1 проц. У слідуючому 1927 р. на 15.415 злочинців чехи дали 34.6 проц., поляки 35,5 проц., а інші чужинці 29,9 проц.

— Розбудова німецької фльоти. Недавно спустили на воду новий німецький кружляк „Ляйпціґ", влаштований по вимогам найновіших здобутків воєнної техніки. Тонажа кружляка виносить 6000 тон, озброєний він девятьма 15-центиметровими гарматами, чотирма 8.8 цент. протилетунськими гарматами та чотирма потрійними метачами торпед. Назовні кружляк є дещо коротший та ширший від звичайних. Машини корабля є далеко сильніші від машин на інших кружляках, тому могтиме він розвинути велику швидкість їзди.

— Трошки статистики. Сидней, столиця Австралії, має 1.000.000 мешканців і є четвертим з черги містом англійської Імперії.

— З Театру Різнородностей. У понеділок і вівторок дві останні вистави песи Запольської „Моральність пані Дульської". В середу повторена буде комедія Моґема „Коли вернешся". В приготуванні неграна досі в польських театрах песа Фодора „Колисанка", яка мала недавно небувалі успіхи в віденському Бурґтеатрі. В приготуванні є теж комедія „Фірцик у зальотах". Білети продають тепер до Театру Різнородностей в касі театру при вул. Рутовського 22 (а не як досі в касі Великого Театру) та в касі в місті: Маріїська площа 10 (тютюнева крамниця).

Літературний куток.

Новий лавреат Нобля.

Цьогорічна нагорода Нобля нарушить спокій неодного знавця літератури, неодного письменника і журналіста. Члени шведської Академії нарушили нею навіть заповіт Нобля, який домагався нагороди для живого письменника. Лавреат помер пів року тому. Є ним Ерік Аксель Карльфельдт. Нічого дивного, що половина преси видрукувала це прізвище з помилками. Ніхто не знає цього шведського поета, тому, що досі нема навіть перекладів його поезій. Помер він у 67 р. життя як секретар шведської Академії і письменник популярний тільки на батьківщині. З німецької енциклопедії переписала преса чотири заголовки його збірок „Пісні самоти та кохання", „Поезія Фрідоліна", „Фльора і Помона", „Фльора і Бельона".

У день нагороди стокгольмські кореспонденти додали до цього коментарі, що Карльфельдт умів передати своєрідний чар шведської природи і дуже вірно змальовував селянський побут. Маленьке застереження, що не належав він до... найбільших навіть у Швеції розбуджує мелянхолійні рефлексії на тему самої орґанізації комітету Нобля. Єдиний щирий арґумент цього комітету міг би бути той, що в добі економічної кризи Швеція хотіла затримати поважну суму гроша для себе. Натяк, що буцім то цього року приходила черга на шведського кандидата—сильно нескромний. Шведської літератури таки не можна ставити на одній рівні з такими як анґлійська, французька, німецька, італійська, еспанська та російська.

В останніх роках міра оцінки, що рішала про лавреатів занадто нагадувала закулісові шнурки. Ґрація Деледда, Сіґрід Ундсет, Раймонт, а навіть минулорічний Люіс це не був той сам рівень, на якому стояли у хвилині нагороди Кардуччі, Кіплінґ, Гавптман, Гамсун, Франс і Шов. Такі цьогорічні кандидати як Андре Жід, Поль Кльодель, Ортеґа Ґассет могли були врятувати престіж ноблівського комітету. Ще один такий вибір і Жід, Кльодель і Ґассет можуть відмовитися від такої почести, хоч вона звязана з міліонами.

м. р.

Дайте моральну й матеріяльну поміч тим, котрі впали жертвою найвищого громадянського обовязку!

З судової салі.

ПРОЦЕС ПРОТИ Б. БЕРЕСТЕЙСЬКОГО ВЯЗНЯ ВИСЛОЦЬКОГО ПЕРЕЛОЖЕНИЙ НА ПІЗНІШЕ.

Як довідуємося, процес проти б. берестейського вязня, б. посла УНДО Олександра Вислоцького, що сидить більше як рік у слідчій вязниці, останніми часами в Золочеві, стрінула та сама доля, що й процес б. посла д-ра О. Когута, себто розправу переложено до часу, аж слідчий суддя переслухає свідків на місці. Первісний речинець розправи був назначений на день 22. жовтня ц. р.

ВІДГОМІН ВИБОРІВ З 1930 РОКУ.

Дня 1. жовтня ц. р. відбулася перед окружним карним судом у Львові (Відділ для карноадміністраційних справ) розправа проти Онуфрія Матвіяса, селянина з Карова, коло Угнова. Староство в Раві Руській засудило Онуфрія Матвіяса за недозволену виборчу агітацію коло виборчого льокалю в Карові в часі минулорічних виборів до сойму і сенату на гривну в квоті 30 зол. У наслідок спротиву засудженого передано справу окружному судові у Львові до судового вирішення. Після переведеної розправи окружний суд, приймаючи навіть виборчу агітацію обвинуваченого за доказану, уневиннив його від закиненого йому проступку з тої причини, що відносна постанова закону не має ніякої карної санкції. Розправу провадив судця д-р Рупп. Обвинуваченого боронив адв. д-р Ол. Марітчак.

ВІДГОМІН СПРАВИ ПРОТИ Б. ПОСЛА ІВАНА ЛІЩИНСЬКОГО.

(Мешканева справа з 1926 р.)

В дні 5. жовтня 1931 р. розглядав окружний карний суд у Львові справу проти Івана Дмитришина і тов. за провину мешканевої лихви у звязку з відступленням ще в 1926 р. льокалю Сокола III. при вул. Кубасевича ч. 1 львівській будівельній фірмі „Реконструкція". Та справа відома вже з процесу проти б. посла Івана Ліщинського перед судом присяглих у Львові, в якому п. Івана Ліщинського звільнили від обвинувачення у провині мешканевої лихви. Обвинувачений Іван Дмитришин, який вказав управі Сокола III. нового наемника, боронився тим, що ніякого відступного не одержав і що про ніяке відступне при передачі мешкання не говорилося. На доказ покликав обвинувачений свідка Івана Ліщинського, б. посла сойму. Суд допустив цей доказ і відрочив розправу на день 5. листопада 1931 р. Розправу провадить суддя Міхалле, а обвинуваченого боронив адв. д-р Марітчак.

НАГЛИЙ СУД В САМБОРІ.

Як ми вже писали, 8. X. ц. р. розпочався у Самборі наглий суд проти Миколи Солтищака з Губич біля Борислава, котляря, літ 28, за те, що в ночі з 12. на 13. вересня ц. р. перетяв телеграфічні дроти біля Борислава. На місці найшла тоді поліція картку з погрозами в сторону поляків. Картка ця стала м. ін. важним доказом вини обв. Солтищака. Цікаво, що обв. Солтищак відбув уже трилітню кару тюрми за шпіонажу.

Наглий суд викликав у Самборі зрозуміле зацікавлення. Вступ на салю був за окремими білетами. Боронив д-р Роґуцький.

Присуд.

У суботу в 12. год. після 2-годинної наради запав присуд, на основі якого наглий суд признав обв. Солтищака винним злочину з § 589 к. з. та засудив його на кару досмертної тюрми.

СЕКРЕТАР ППС-ЛІВИЦІ В СТРИЮ ПЕРЕД ЛЬВІВСЬКИМ СУДОМ.

Перед лавою суддів присяглих у Львові ставав у пятницю 9. ц. м. Осип Грицуляк, секретар ППС-лівиці в Стрию, під замітом публичного підбурювання. Одначе судді присяглі заперечили питання в цьому напрямі, тому Грицуляк вийшов на волю.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВОГНІ, часопис для української молоді. Рік І. жовтень 1931. Ч. 7.

НАШ ПРИЯТЕЛЬ. Р. XI., жовтень 1931. Ч. 2.

SLOVENKY PREHLED, Sbornik pro poznavani politickeho, socialniho zivota slovanskych statu a narodu. 7: zari 1931. R. XXIII. Praha II. Revolucni trida 6.

CEMENT. Рік II. Ч. 10., жовтень 1931.

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам від 2—9 п. м. за масло десерове пріма 2·80 зол., експортове пріма 2·90 зол. Дня 10 п. м. платив за масло десерове пріма 2·90 зол., експортове пріма 3·— зол., за літру молока 24 сот., літру сметани 1·10 зол., копу яєць 5·70 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр:
Нечинний.

Театр Ріжнородностей:
Понеділок, 12. жовтня, година 7·30 веч. „Моральність пані Дульської".
Вівторок, 13. жовтня, година 7·30 веч. „Моральність пані Дульської".

Кіна.

АПОЛЬО: „Десятьох із Павяка".
ЛЕВ: „Десятьох із Павяка".
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма „Веселий поручник" (Моріс Шеваліє.)
МІРАЖ: Звукова фільма: „Синій метелик" (Марлена Дітріх, Еміль Янінгс).
ОАЗА: Звукова фільма „Король прочаків".
ПАЛЯС: Звукова фільма „Давид Ґольдер" і тижневик Фокса.
ПАН: „Звукова фільма: „Монте Карльо".
ПАСАЖ: „За гріхи брата" та звуковий додаток.
ПРОМІНЬ: „Магдалина" та додатки.
СОНЦЕ: „Жінка на місяці" і „Ріф нарешті сам!"
СТИЛЕВЕ: „Адютант" (Мозжухин).
УТІХА: „Карльо Альдіні в панцирнім авті" і „Терня долі".
ХИМЕРА: „Неаполь співаюче місто", (І. Кепура, Б. Гельм).

Програма радіо.

Вівторок, 13. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 16·30 Збірний концерт фінляндської музики. **Моравська Острава** (263,4) 16·00 Грамофонові плити. **Брно** (341,7) 19·25 Концерт. **Льондон** (356,3) 23·35 Танкова музика. **Гамбург** (372,2) 19·30 Збірний концерт. **Букарешт** (394,2) 20·45 Спів. **Сотенс** (403,8) Музика орган із кіна. **Берлін** (419) 21·10 Музика з часів французької революції. **Харків** (426) 15·00, 18·00, 20·00 Концерти **Рим** (441,2) 17·30 21·00 Збірні концерти. **Гельсінґфорс** (453,2) 18·30 Збірний концерт. **Лянгенберг** (472,4) 18·20 „Перша подорож". 21·00 Новітня поезія з музикою. **Прага** (486,2) 19·20, 20·10, 21·00 Концерти. **Міляно** (500,8) 21·00 Концерт. **Брукселя** (500,8) 18·00 Легка музика. **Відень** (516,4) 16·55 Концерт. 18·35 „Злочинність у молоді". **Рига** (524,5) 20·30 Концерт. **Будапешт** (550,5) 19·30 Опера „Фавст". **Люблянa** (575,8) 20·30 Передача зі Загребу. **Осльо** (1071,4) Концерт. **Калюндборг** (1153,8) 23·00 Танкова музика. **Москва** (1481) 18·15, 19·30 Концерт. **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 17·30 Німці — дослідники Сагари. **Париж** (1724,1) 20·00 Останній погляд на кольоніяльну виставку.

Середа, 14. жовтня 1931.

Липськ (259,3) 19·30 Народні приказки. **Моравська Острава** (263,4) 16·00 Пісні. **Братислава** (278,8) 18·20 Пісні. **Брно** (341,7) 21·20 Концерт. **Льондон** (356,3) 13·00 Концерт. **Гамбург** (372,2) 17·45 Всячина. **Букарешт** (394,2) 20·45 Флет. **Сотенс** (403,8) 20·30 Гра на ґітарі. **Берлін** (419) 16·30 Збірний концерт. **Харків** (426) 15·00, 20·00 Концерти. **Рим** (441,2) 21·00 Ірляндська музика. **Гельсінґфорс** (453,2) 19·45 Танкова музика. **Лянгенберг** (472,4) 17·00 Приступний концерт. **Прага** (486,2) 21·30 Фортепян. **Міляно** (500,8) 20·45 Оперетка Кальмана. **Відень** (516,4) 19·30 „Значіння кольонізації". **Рига** (524,5) 20·30 Концерт. **Будапешт** (550,5) 20·30 Ірляндський вечір. **Любляна** (575,8) 20·30 Славянська музика. **Ленінград** (1000) 15·30, 18·30 Концерти. **Осльо** (1071,4) 20·00 Ірляндська музика. **Калюндборг** (1153,8) 22·20 Ірляндський вечір. **Москва** (1481) 15·00, 19·30 Концерти. **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 18·25 „Доля людей у Шекспіра". **Париж** (1724,1) 21·40 Виїмки з опери.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Понеділок, 12. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Час із Варшави. 12·10 Про погоду дня. 15·05 Господарська оповістка. 15·15 Перегляд звязку. 15·25 „Значіння нижчих звірят для школи". 16·20 Навчання французької мови. 17·10 З минулого Польщі. 17·35 Легка музика. 18·50 Всячина. 19·15 Господарське листування 19·45 Радієвий денник. 20·00 Музичний фейлетон. 20·15 Передача оперетки з Варшави. 22·15 „Під прапором Франції". 23·00 Танкова музика. Грамофонові плити: 12·15, 15·20, 15·45, 16·40, 22·30, 22·55.

Вівторок, 13. жовтня 1931.

Львів (380,7) 11·58 Час із Варшави. 12·10 Про погоду дня. 15·05 Господарська оповістка. 15·15 Хвилина летуна. 15·25 „Радіо для жінок". 15·45 Оповістка для моряків і рибалок. 15·50 Діточий куток. 16·20 „Лещата". 17·10 Сучасна німецька фільософія. 17·35 Збірний концерт. 18·50 Всячина. 19·10 Літературна гутірка. 19·30 „Підсумки останньої виставки у Львові". 19·45 Радієвий денник 20·00 „Вчора Варшави". 20·15 Збірний концерт. 22·15 Передача з Варшави. 22·40 Додаток до денника. 23·00 Танкова музика. Грамофонові плити: 12·15, 16·40, 19·25, 22·55.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооператива Українськай Театр у Львові (був. ім. Тобілевича).
КОЛОМИЯ:
12. X. „Лялька".
13. X. „Пурґа".
14. X. „Про що Тирса шелестіла".
СТАНИСЛАВІВ:
15. X. „Лялька".
16. X. „Пурґа".
17. X. „Чесна Сузанна".
18. X. „Про що Тирса шелестіла".

Український театр під адм. пров. І. Волощука.
ПЕРЕМИШЛЬ:
12. X. — Хмара.
13. X. — Для щастя (премера).
Перед виїздом на захід театр доповнить хор і прийме 1 тенора, 1 сопрана і 1 танцера нар. танців. — Оферти прошу слати на руки І. Волощука. Адреса в часописах.

Підгаєччина позір! Виділ Філії Т-ва „Просвіта" в Підгайцях повідомляє, що в понеділок дня 19. жовтня ц. р. год. 10. ранком в салі „Дяківки" відбудеться повітова освітня анкета — Читальняні голови, секретарі, бібліотекарі та скарбники являться обовязково, а співучасть Всч. о. о. парохів дуже бажана. — Виділ.

Присилайте передплату!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха** Львів, пл. Марійська ч. 5 — З провінції просимо репарації присилати почтою — Стaромодні жіночі годинники перероблюємо на ручні. 130

КАНДИДАТ АДВ. з річною судовою і бюровою практикою шукає місця в адвоката зараз. Зголошення до Адміністрації „Діла" для „Пильний". 644 3-3

КАНДИДАТ адвокатури, енергійний, працьовитий, пошукує заняття. Може вести канцелярію самостійно. — Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Праця". 665 1-1

П. СУДДЮ ПРИСТАША, що служив зі мною в т. зв. одноорочній школі у Відні прошу подати мені свою адресу. В. Кузьмович, Львів, вул. Кілінського ч. 3. 667 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Оголошення.

У Блажові повіт Самбір є на продаж з вільної руки реальність конкурсової маси Селянської Каси. Реальність ця надається головно на ведення молочарні. Будинок у догіднім положенні і огатреваний. Ліцитація відбудеться на місці в Блажові дня 27. листопада 1931 в годині 11-тій передполудне. — Інформації можна дістати передтим в управителя Конкурсової Маси адв. д-ра В. Гуркевича в Самборі. 68

Ширіть наш часопис!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів Ринок 10.